

Ingezonden

Centrum Rosmalen

Op 7 april beschreef Martin Bril in de Volkskrant het centrum van Rosmalen als "een kern, die wacht op een projectontwikkelaar, die er wel eens even een bruisend hart in zal stampen". Vervolgens omschrijft hij de projectontwikkelaars als "een beroepsgroep, die zich niets gelegen laat liggen aan de geschiedenis, het landschap en het karakter van Nederland. Als er maar gebouwd en geld verdiend kan worden".

In de Rosbode van 8 augustus luidt Soeters, "de vermaarde architect, die van iedere dorre stek iets moois en levendigs weet te maken", de noodklok. Hij houdt een warm pleidooi voor zijn plan dat in hoogte reikt naar laaghangende wolken. Met dit massale plan willen projectontwikkelaars het centrum volstampen. Als er niet snel wat gebeurt, krijgt volgens Soeters de Rosmalense bakker het moeilijk. Toestanden in Rosmalen, vergelijkbaar met de leegloop van het Franse platteland zijn dan niet ondenkbaar. Soeters hanteert hier een argument dat geen hout snijdt. Op het Franse platteland trekken de jonge dorpingen weg naar de stad. Daardoor moeten winkels sluiten en is er geen draagvlak meer voor goede voorzieningen. De Rosmalense bevolking groeit! Alweer een nieuwe wijk vol jonge mensen komt erbij. Daar, in de Grootte Wielen, moeten voldoende winkels en andere voorzieningen komen. Werk voor Soeters en de zijnen.

Ook het centrum van Rosmalen zal daar wel bij varen. In Rosmalen is men helemaal niet tegen ontwikkeling en vernieuwing maar wel voor kwaliteit en het behoud van ons dorpse karakter. Gezien het grote aantal bezwaren tegen het massale plan van Soeters, is hij kennelijk niet in staat geweest een plan te maken dat aan deze

kwalificaties voldoet. De vorm van Soeters plan is anders, maar aan het bouwvolume is ten opzichte van het eerder gepresenteerde en afgeserveerde plan niets veranderd. Als hij eens keek, wat ons dynamische dorp echt nodig heeft en wáár dit dat nodig is, misschien dat hij dan tot een andere conclusie zou komen. De heer Soeters zal wel tegenwerpen dat dit niet past binnen zijn door de projectontwikkelaars gegeven opdracht.

Soeters zegt van dialoog en interactie te houden. "Het gaat immers om de beleving van de mensen die er wonen". In mijn beleving, is er de afgelopen jaren meer sprake geweest van een monoloog dan een dialoog. De heer Soeters doet daar vrolijk aan mee. Gezien het aantal bezwaarmakers én de diversiteit van de achtergrond van de bezwaarmakers, weet ik zeker, dat er meer mensen zijn, die dit gevoel hebben.

Soeters verzoekt de politiek door te bijten en niet toe te geven aan de bezwaren van een mevrouw die een paar honderd man, te behoudend om in te zien dat Rosmalen dynamiek nodig heeft om te overleven", een standaard bezwarenformulier heeft laten invullen. Dit is de dialoog van Soeters. Bezwaren bagatelliseren en zich denigrerend uitspreken over de bezwaarmakers. Als deze architect eens

een andere bril opzette, een suggestie die hij ook deed aan een inwoner van Rosmalen tijdens een informatieavond, en echt luisterde, misschien komt er dan toch nog zoiets als een dialoog.

In de komende vergadering van de Commissie Ruimtelijke Ontwikkeling en Beheer (27.8.08) zal gepleit worden voor een hoorzitting over de ontwikkelingen in Rosmalen Centrum. Men geeft bij dit voorstel een samenvattend overzicht van de ingebrachte bezwaren en van de mensen die bezwaar hebben gemaakt. Dit overzicht maakt duidelijk dat het niet alleen maar over Dorpsstraat 69 gaat, zoals graag gesuggereerd wordt. De bezwaren zijn tegen heel veel facetten van het voorgestelde plan.

Het loont de moeite alle bezwaren van alle bezwaarmakers door te nemen (is dit niet volstrekt logisch in een democratie) en dat af te zetten tegen de uitspraak van architect Soeters, "bezwaren van een mevrouw die een paar honderd man een standaard bezwarenformulier heeft laten invullen". Honderden bezwaren zijn ingebracht. De bezwaren zijn divers en door individuen ondertekend. Mensen die gehoord willen worden, mensen die echt niet alleen maar tegen veranderingen zijn. Mensen die een hart van Rosmalen en voor Rosmalen willen en niet een door projectontwikkelaars ingestampt bruisend hart. Rosmalen bruist graag zelf.

Dialoog in plaats van monoloog, Rosmalense gegevens in plaats van niet relevante verwijzingen naar leegloop van het Franse platteland. Goede plannen voor de juiste locaties in het centrum. Misschien dat er dan toch nog iets moois kan opbloeien tussen gemeente en bewoners, projectontwikkelaars en architecten.

Liesbeth Hobo, inwoner Rosmalen Centrum.